

УНИВЕРЗИТЕТ У ПРИШТИНИ
МЕДИЦИНСКИ ФАКУЛТЕТ
Косовска Митровица

73

УНИВЕРЗИТЕТ У ПРИШТИНИ
МЕДИЦИНСКИ ФАКУЛТЕТ
АРХИВА
ПРИШТИНА

ПРИМЉЕНО: 21.11.2016			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
09	2579		

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ

Предмет: Извештај Комисије о урађеној докторској дисертацији

На основу Одлуке Наставно-научног већа Медицинског факултета у Приштини са седиштем у Косовској Митровици, број 05-2334 од 25.10.2016. године, Декан факултета је донео Одлуку о формирању Комисије за оцену урађене докторске дисертације кандидата сарадник клиничар др Игора Грбића, под насловом:

„Начини покушаја суицида хоспитално лечених болесника са шизофреним и афективним поремећајима“, у саставу:

1. Доц.др Владимир Јањић, председник (Медицински факултет Крагујевац)
2. Проф.др Сузана Матејић, члан
3. Проф.др Милутин Ненадовић, члан-ментор

Након прегледаног материјала достављеног од стране кандидата, Комисија подноси следећи извештај:

ИЗВЕШТАЈ

о урађеној докторској дисертацији

I. ТЕХНИЧКИ ОПИС ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација кандидата Игора Грбића, под насловом **„Начини покушаја суицида хоспитално лечених болесника са шизофреним и афективним поремећајима“,** по садржају и форми рукописа представља оригинални, самостални рад из области Психијатрије. Дисертација садржи девет поглавља: Увод, Циљеви истраживања, Методологија истраживања, Резултати, Дискусија, Закључци, Предлог мера, Литература и Прилози.

II. ПРИКАЗ СТРУКТУРЕ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација је дизајнирана као ретроспективна аналитичко клиничка студија, тј. студија пресека, која се бави изучавањем начина покушаног суицида оболелих од схизофреније и афективних поремећаја.

Прво Поглавље – увод је дат на 26 страница и садржи импресивни преглед стручне и научне литературе из суицидологије као субспецијалистичке области психијатрије. Сажето је дат осврт и кроз коментаре лични став о психијатрији на почетку трећег миленијума, као области научне медицине. Кандидат је у сажетом облику изнео стручна и научна актуелна сазнања о психијатријским дијагностичким ентитетима, схизофренија (Ф20) и афективни поремећаји (Ф32 и Ф33). Посебно је обрадио област суицида са аспекта савремених психијатријских и друштвених ставова. Суицид и покушај суицида нису само психијатријски ентитет, већ су данас изузетно значајан јавно – здравствени проблем сваке заједнице. Посебно је обрађен начин вршења суицида према епидемиолошким подацима СЗО.

Друго поглавље – циљеви истраживања дато је на једној страници. Кандидат је формулисао циљеве овог истраживања утемељене на научним фундаментима и сазнањима. Истраживачки је осмислио постављене циљеве у функцији доприноса науци и научној медицини. Кандидат је као истраживачке циљеве поставио компарацију начина покушаног самоубиства између дијагностичких категорија схизофрених и депресивних испитаника, али и компарацију озбиљности ризика по могући летални исход поредељеног начина самоубиства.

Треће поглавље – методологија истраживања, приказано је на 5 страница. Кандидат у овом поглављу детаљно описује примењену методологију. Студија је дизајнирана као ретроспективна - студија пресека и обрађује укупно 400 испитаника старосне доби од 18 до 65 година, оба пола, који су били хоспитализовани у Клиници за психијатријске болести „др Лаза Лазаревић“ у Београду, после покушаног самоубиства. Период истраживања је обухватио 64 месеца (01.01.2009. – 01.05.2014.). Формиране су експерименталне групе од 200 испитаника са дијагнозом схизофренија (Ф20.0-20.9) и 200 депресивних, тј. болесника са афективним поремећајима и то 100 испитаника са униполарном депресијом (Ф32) и 100 испитаника са рекурентном депресијом (Ф33). Искључени из истраживања су пацијенти наведених дијагностичких категорија који су коморбидно имали и другу психијатријску дијагнозу или су били зависници од алкохола или психоактивних супстанци.

Сваком пацијенту је урађен скрининг који је обухватао: Структурисани психијатријски интервју за утврђивање дијагнозе према критеријумима десете ревизије Међународне класификације болести, скале за процену тежине клиничке слике схизофреније (PANSS) и депресије (HAM-D) и Колумбијска скала за процену тежине суицида (C-SSRS).

За анализу примарних података коришћене су дескриптивне статистичке методе, методе за тестирање статистичких хипотеза, методе за испитивање зависности и методе за анализу односа исхода и потенцијалних предиктора. Од дескриптивних статистичких метода коришћене су мере централне тенденције (аритметичка средина, медијана), мере

варијабилитета (стандардна девијација) и релативни бројеви (показатељи структуре). Од метода за тестирање статистичких хипотеза коришћени су: т-тест, хи-квадрат тест, Манн-Whitney test и Kruskal-Wallis тест. Од метода за анализу зависности употребљен је Спирманов коефицијент корелације ранга. Од метода за анализу односа бинарних исхода и потенцијалних предиктора коришћена је логистичка регресија. Статистичке хипотезе су тестиране на нивоу статистичке значајности (алфа ниво) од 0,05.

Четврто поглавље – резултати, дато је на 35 страница кроз 29 табела и 28 графикана. Кандидат је приказ у истраживању добијених резултата приказао у 5 целина. Прву целину резултата чине начини покушаја суицида категорисани у две групе: начин са више леталном потентношћу и начини са мање леталном потентношћу за суицид. Другу целину чине опште и демографске карактеристике испитаника целог узорка. Трећу целину чини компаративна анализа независних варијабли и степена леталитета покушаја суицида. Кандидат је овде анализирао резултате начина покушаног суицида и дијагностичких категорија (схизофренија и афективни поремећај). Кандидат је компарирао суицидалне покушаје и идеације са циљем да се установи однос између интензитета суицидалне идеације и високог ризика за суицид. Кандидат је упоредном анализом демографских параметара и начина покушаног суицида установила да су они учесталији код пацијената женског пола, млађих старосних група, нижег образовања и присуства неповољних фактора околине као тригера за суицидално одредење. Четврта целина представља униваријантне логистичке регресије (анализа независних варијабли са покушајем суицида као зависном варијаблом са поновљеним покушајем суицида као зависном варијаблом). Кандидат је анализирао начине покушаног суицида и дијагностичких категорија и установио да је одредење за суицид присутније код депресивних поређено са схизофреним. Пета целина представља мултиваријантну логистичку регресију са поновљеним покушајем суицида као зависном варијаблом. Кандидат је мултифакторијалном анализом обрадио варијабле начина покушаног самоубиства и анализирао факторе ризика као предикторе за суицидално понашање и избор начина покушаног суицида.

Пето поглавље – дискусија, дато је на 10 страница. Кандидат на свеобухватан и детаљан начин сагледава истраживањем добијене резултате у контексту досадашњих сазнања. Прикупљени подаци су дидактички обрађени. Кандидат је кроз анализу својих резултата изнео анализу до сада објављених студија које се односе на самоубиство, покушај самоубиства и избор начина покушаног самоубиства. Кандидат је анализирајући добијение резултате својег истраживања јасно и правилно их коментарисао. Кандидат је добијене резултате критички и уверљиво конфронтира са подацима из литературе других аутора и подацима из доступне стручне литературе.

Шесто поглавље – закључци, дато је на једној страници. Закључци добијени у истраживању су јасни и одговарају постављеним циљевима и подржавају радне хипотезе. Потврђено је да су пацијенти са повишеним ризиком за покушај суицида женског пола, млађе старосне доби, са избором више леталног начина покушаног суицида, чешће мушког пола,

млађе старосне доби са више претходних покушаја суицида и са психијатријским хередитетом и са импулсивним понашањем и песимизмом. Дужина болести и број ранијих психијатријских хоспитализација корелирају са избором више леталних начина покушаног суицида за све испитанике у истраживању.

Седмо поглавље – предлог мера, дато је на једној страници. Кандидат предлаже интегративни психијатријски третман као могућу предикцију суицида, посебно из дијагностичких категорија шизофренија и афективни поремећаји. Болеснике из наведене две психијатријске дијагностичке категорије који су вршили своју суицидалну намеру избором мање леталног начина те самим тим очекивано неуспешно треба схватити озбиљно. Неопходно је прилагодити интегративни психијатријски третман и делом подредити предикцији суицида.

Осмо поглавље – литература, дата је на 13 страница и садржи 217 референци, које се односе на радове у вези са темом и проблематиком коју докторска дисертација обрађује. Наведена литература је савремена и обухвата област суицидологије, начине вршења суицида и област предикције суицидалних покушаја.

Девето поглавље – прилози дато је на 7 страница, а састоји се од примењених скала у истраживању и посебног упитника конструисаног у сврхе циљева овог истраживања.

Резултати овог истраживања представљају допринос развоју психијатрије као медицинске науке. Резултати ове студије се могу користити у практичном раду психијатра, а научној јавности ће бити презентовани путем стручних и научних часописа и реферата на научним састанцима.

На основу горе изнетог комисија даје следећу:

III. ОЦЕНУ НАУЧНОГ ДОПРИНОСА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација кандидата сарадник клиничар др Игор Грбић под насловом „**Начини покушаја суицида хоспитално лечених болесника са шизофреним и афективним поремећајима**“ представља оригинални научни допринос у утврђивању више и мање леталних начина покушаног суицида код психијатријских болесника из дијагностичких категорија шизофреније и афективних поремећаја.

Јавно здравствени аспект истраживања односи се на одређивање корелације тежине депресивних симптома и суицидалности, односно тежине шизофрених симптома и суицидалности, што ће умногоме помоћи психијатрима у стационарном лечењу и третману таквих болесника.

Докторска дисертација је урађена по свим принципима научно-истраживачког рада, уз коришћење адекватне методологије и литературе, са добро дефинисаним циљевима и закључцима који дају одговор на постављене циљеве. Методологија је детаљно описана, а резултати детаљно

статистички обрађени. Дисертација је писана јасним и прецизним стилем и у складу са академским нормама.

Резултати добијени у овој студији треба да нађу клиничку примену у психијатрији

IV. ЗАКЉУЧАК

Докторска дисертација кандидата сарадник клиничар др Игор Грбић под насловом „**Начини покушаја суицида хоспитално лечених болесника са схизофреним и афективним поремећајима**“ представља оригиналан и самосталан научни рад, који даје значајан допринос научној медицини и њеној стручној области психијатрија. Циљеви истраживања су јасно и прецизно дефинисани, коришћена је одговарајућа савремена литература и методологија, добијени резултати су јасно приказани. Закључци су јасни и представљају одговор на постављене циљеве у истраживању.

Имајући у виду све изнете чињенице, Комисија у наведеном саставу предлаже Наставно-научном већу Медицинског факултета Приштина са привременим седиштем у Косовској Митровици да усвоји позитивну оцену ове докторске дисертације и проследи је у даљи поступак за јавну одбрану.

Комисија:

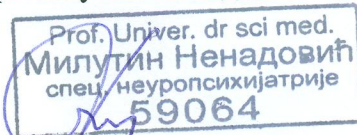
1. Доц.др Владимир Јањић – председник

-
2. Проф.др Сузана Матејић – члан

-
3. Проф.др Милутин Ненадовић – члан-ментор

Prof. Univer. dr sci med.
Милутин Ненадовић
спец. неуропсихијатрије
59064